

Sygn. akt I C 275/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant: staż. sekr. sąd. Monika Miller

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. P.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 2800 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz D. P. kwotę 2800 (dwa tysiące osiemset) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz D. P. kwotę 1005,50 (tysiąc pięć 50/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 644,43 (sześćset czterdzieści cztery 43/100) złote tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 275/18

UZASADNIENIE

W dniu 26 kwietnia 2018 r. D. P. wystąpiła przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. z powództwem o zapłatę kwoty 1501 zł z tytułu odszkodowania za doznany trwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany nieszczęśliwym wypadkiem z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik powódki podniósł, że D. P. w dniu 8 lutego 2017 r. poślizgnęła się w drodze do pracy na oblodzonym i nierównym chodniku, w wyniku czego upadła, doznając uszczerbku na zdrowiu. W tym dniu powódka była objęta ochroną ubezpieczeniową gwarantowaną przez stronę pozwaną. Strona pozwana odmówiła wypłaty świadczenia z uwagi na „brak w dokumentacji medycznej sporządzonej na bieżąco potwierdzenia przyczyny urazowej dolegliwości”.

[pozew k.3-8]

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik strony pozwanej potwierdził, że w dacie zdarzenia powódka była objęta grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P PLUS wraz z ubezpieczeniami dodatkowymi. Zgodnie z umową ubezpieczenia za 1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczony winien otrzymać 4 % sumy ubezpieczenia, która w rozpoznawanej sprawie wynosi 7000 zł, a zatem kwotę 280 zł. W toku postępowania likwidacyjnego lekarz

orzecznik – na podstawie przedłożonej mu dokumentacji medycznej – uznał, że powódka nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu, w związku z czym brak jest podstaw do wypłaty świadczenia z umowy.

[odpowiedź na pozew k.49-52]

Pismem z dnia 17 września 2019 r., które doręczono pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 1 października 2019 r., pełnomocnik powódki rozszerzył powództwo do łącznej kwoty 2800 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty.

[pismo k.189-190, EPO k.205]

Na rozprawie w dniu 18 listopada 2019 r. pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie na rzecz powódki od strony pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według zestawienia, które złożył.

[e-protokół rozprawy 00:04:19-00:05:43 CD k.209, zestawienie kosztów k.206]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lutego 2017 r. D. P. uległa wypadkowi w drodze do pracy, podczas którego upadła i doznała urazu lewego kolana. Powódce zalecono noszenie elastycznej opaski uciskowej i zaplanowano artroskopię, którą wykonano 5 maja 2017 r. Następnie zastosowano profilaktykę przeciwzakrzepową farmakologiczną i mechaniczną. Powódka dwukrotnie była również kierowana na zabiegi fizjoterapeutyczne.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 16 kwietnia 2019 r. powódka została ponownie hospitalizowana z powodu dolegliwości bólowych oraz uczucia niestabilności lewego stawu kolanowego z rozpoznaniem uszkodzeniem więzadła krzyżowego przedniego lewego stawu kolanowego. W dniu 17 kwietnia 2019 r. powódka przeszła artroskopową rekonstrukcję ACL lewego stawu kolanowego z użyciem autogennego przeszczepu StG.

[dowód: karta informacyjna k.131-133]

W dniu 8 lutego 2017 r., tj. w dacie zdarzenia, powódka była objęta dodatkowym grupowym ubezpieczeniem pracowniczym typu P PLUS na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem, zawartym ze stroną pozwaną.

[okoliczność bezsporna]

Do umowy grupowego ubezpieczenia mają zastosowanie m. in. ogólne warunki grupowego ubezpieczenia pracowniczego typ P PLUS oraz ogólne warunki dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem.

[dowód: polisa k.24-24 odwr.]

Zgodnie z § 3-5 ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem przedmiotem ubezpieczenia jest zdrowie ubezpieczonego. Zakres ubezpieczenia obejmuje wystąpienie u ubezpieczonego trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem zaistniałym w okresie odpowiedzialności strony pozwanej. Strona pozwana wypłaca świadczenie w przypadku wystąpienia trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości określonej we wniosku o zawarcie umowy i potwierdzonej polisą jako procent sumy ubezpieczenia aktualnej w dniu nieszczęśliwego wypadku za 1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Zgodnie natomiast z § 18 o.w.u. ostateczny stopień (procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu określa się nie później niż w 24. miesiącu od daty nieszczęśliwego wypadku. Przy ustalaniu stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu stosuje się Tabelę norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu, stanowiącej załącznik do ogólnych warunków ubezpieczenia. Natomiast przy

ustalaniu stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu nie bierze się pod uwagę rodzaju pracy ani czynności wykonywanych przez ubezpieczonego. Po ustaleniu stopnia (procentu) trwałego uszczerbku na zdrowiu późniejsza zmiana, zarówno w przypadku polepszenia, jak i pogorszenia, nie daje podstawy do zmiany wysokości świadczenia.

[dowód: ogóle warunki ubezpieczenia k.64-65, tabela norm k.60-77]

Za 1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu powódce przysługiwało świadczenie w wysokości 4 % sumy ubezpieczeniowej, która wynosiła 7000 zł.

[dowód: polisa k.24-24 odwr.]

Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej w dniu 30 czerwca 2017 r.

[okoliczność bezsporna]

W wyniku wypadku z dnia 8 lutego 2017 r. powódka doznała urazu kolana lewego z następowymi przewlekłymi dolegliwościami bólowymi, ograniczeniem ruchomości lewego stawu kolanowego oraz niestabilnością przednią i zanikami mięśni stabilizatorów dynamicznych kolana. Uszczerbek na zdrowiu powódki spowodowany jest trwałym uszkodzeniem stawu kolanowego na skutek zerwania więzadła krzyżowego przedniego, które skutkuje upośledzeniem funkcji kolana pod postacią niestabilności. Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki na dzień 31 stycznia 2019 r. wynosi 10 %.

[dowód: pisemna opinia biegłej k.114-118, pisemne uzupełniające opinie biegłej k.144 i 180]

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana skierowała powódkę do lekarza orzecznika, który uznał, że powódka w wyniku przedmiotowego zdarzenia nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu, w związku z czym powódce odmówiono wypłaty jakiegokolwiek kwoty z tytułu świadczenia z przedmiotowej umowy ubezpieczenia.

[okoliczność bezsporna]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie bezsporne jest, że na skutek wypadku z dnia 8 lutego 2017 r. powódka doznała urazu kolana lewego z następowymi przewlekłymi dolegliwościami bólowymi, ograniczeniem ruchomości lewego stawu kolanowego oraz niestabilnością przednią i zanikami mięśni stabilizatorów dynamicznych kolana. Żadna ze stron nie kwestionowała postanowień umowy grupowego ubezpieczenia pracowniczego typu P PLUS, którą w dacie zdarzenia powódka była objęta. Obie strony przyznały też, że w toku postępowania likwidacyjnego u powódki nie ustalono trwałego uszczerbku na zdrowiu, w związku z czym strona pozwana nie wypłaciła powódce żadnego świadczenia.

Spór dotyczył okoliczności czy powódka w wyniku przedmiotowego wypadku doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu i ewentualnie w jakiej wysokości.

Ustalając charakter i rozmiar uszczerbku na zdrowiu powódki, Sąd oparł się na wydanej w toku procesu opinii biegłej sądowej. Biegła od początku wskazywała, że uszczerbek ten wynosi 10 %. Początkowo określała go jako długotrwały, wskazując, że przebyta rekonstrukcja kolana więzadła krzyżowego i rehabilitacja mogą jeszcze poprawić stabilizację kolana. Biegła badała powódkę w dniu 22 marca 2019 r., a zatem po upływie dwóch lat od wypadku. Sporządziła następnie pierwszą opinię w niniejszej sprawie, w której nie wzięła jednak pod uwagę postanowień o.w.u., zgodnie z którymi ostateczny procent trwałego uszczerbku na zdrowiu określa się nie później niż w 24. miesiącu od daty nieszczęśliwego wypadku.

Z późniejszych opinii biegłej – w szczególności z drugiej pisemnej opinii uzupełniającej – wynika, że uszczerbek na zdrowiu powódki ma charakter trwały. Jest on bowiem spowodowany trwałym uszkodzeniem stawu kolanowego

na skutek zerwania więzadła krzyżowego przedniego, co skutkuje upośledzeniem funkcji kolana pod postacią niestabilności.

W dniu 5 maja 2017 r. powódka została poddana artroskopii. Zabieg i następująca po nim rehabilitacja nie przyniosły poprawy i powódka w dniu 16 kwietnia 2019 r. przeszła artroskopową rekonstrukcję ACL lewego stawu kolanowego z użyciem autogennego przeszczepu StG. Skutki drugiego zabiegu, w szczególności ewentualna poprawa stanu kolana, którego urazu powódka doznała w dniu 8 lutego 2017 r., nie mają jednak żadnego znaczenia dla rozpoznawanej sprawy, albowiem sam zabieg i rekonwalescencja z nim związana nastąpiły już po upływie 24 miesięcy od przedmiotowego wypadku, któremu uległa powódka, a zatem – zgodnie z o.w.u. – nie mają wpływu na ustalony uszczerbek na zdrowiu.

Reasumując, na podstawie opinii uzupełniającej biegłej sądowej Sąd ustalił, że powódka w wyniku wypadku z dnia 8 lutego 2017 r. doznała 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z § 5 ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek trwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem, które to ogólne warunki mają zastosowanie do umowy ubezpieczenia strona pozwana wypłaca świadczenie w przypadku wystąpienia trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości określonej we wniosku o zawarcie umowy i potwierdzonej polisą jako procent sumy ubezpieczenia aktualnej w dniu nieszczęśliwego wypadku za 1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, przy czym zgodnie z § 18 ust. 5 o.w.u. przy ustalaniu stopnia trwałego uszczerbku na zdrowiu stosuje się Tabelę norm oceny procentowej trwałego uszczerbku na zdrowiu, stanowiącej załącznik do ogólnych warunków ubezpieczenia.

Zgodnie z polisą świadczenie za 1 % trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego nieszczęśliwym wypadkiem wynosi 4 % sumy ubezpieczenia, która wynosi 7000 zł. Trwały uszczerbek na zdrowiu powódki ustalono na 10 %. Powódce przysługuje zatem świadczenie w wysokości 2800 zł $[(4 \% \times 7000) \times 10]$.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.p.c. Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej w dniu 30 czerwca 2017 r., a zatem żądanie zasądzenia odsetek od dnia 1 sierpnia 2017 r. jest w pełni zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w pkt 1 wyroku zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2800 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty.

O kosztach w pkt 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powódka wygrała proces w całości, a zatem strona pozwana jest zobowiązana do zwrotu na rzecz powódki wszystkich kosztów procesu w wysokości 1005,50 zł, na które złożyły się: 76 zł – opłata od pozwu, 900 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 29,50 zł – koszty korespondencji. W tym miejscu należy wskazać, że w aktach jest 5 pism pełnomocnika powódki, które zostały nadane w urzędzie pocztowym, a nie 9 jak w złożonym zestawieniu kosztów.

Z uwagi na to, że w toku procesu tymczasowo z funduszy Skarbu Państwa została wydatkowana kwota 644,43 zł, obejmująca wynagrodzenie biegłej oraz opłatę sądową od rozszerzonej części powództwa, a która to kwota do dnia orzekania nie została uiszczona przez żadną ze stron, Sąd na podstawie art. 83 ust. 1 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 785) nakazał pobrać tą kwotę od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi.